

Άρειος Πάγος 582/1985, Τμ. Β'

Πηγή: Ε.Ε.Δ. 45/86 σελ. 362

Περίληψη: Εργατικό ατύχημα θεωρείται και η ανικανότητα για εργασία, εάν είναι αποτέλεσμα νόσου προκληθείσης από έκτακτη και αιφνίδια επενέργεια εξωτερικού αιτίου, το οποίον ενεφανίσθη κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής. - Αναίρεση εφετειακής αποφάσεως, η οποία είχε δεχθή με ανεπαρκείς αιτιολογίες, ότι η ασθένεια ναυτικού και η ανικανότητά του για εργασία δεν ήταν αποτέλεσμα βιαίου συμβάντος.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο Αντιπρόεδρος κ. ΙΩ. ΓΟΥΡΝΑΣ

Εισηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. ΣΑΜΟΥΗΛ ΣΑΜΟΥΗΛ

Δικηγόροι οι κ.κ. Φ. Δημητρίου, Α. Αντάπασης

Κατά την έννοιαν του άρθρου 1 του διά του β.δ. της 24.7/25.8.1920 κωδικοποιηθέντος ν. 551/1915, έχοντος εφαρμογήν κατ' άρθρον 66 του ν. 3816/1958 και επί ατυχημάτων εκ βιαίου συμβάντος ναυτικών, ως ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος, ένεκα του οποίου παρέχεται εις τον εργαζόμενον ή εν περιπτώσει θανάτου αυτού εις τα υπό του άρθρ. 6 οριζόμενα πρόσωπα η υπ' αυτού οριζομένη αποζημίωσις, θεωρείται και η ανικανότης προς εργασία, εάν είναι αποτέλεσμα νόσου προκληθείσης εξ εκτάκτου και αιφνίδιας επενεργείας εξωτερικού αιτίου, ασχέτου μεν προς την σύστασιν του οργανισμού του παθόντος και προς την βαθμιαίαν και προοδευτικήν εξασθένησιν και φθοράν ως εκ της φύσεως και του είδους της εργασίας του και των συμφύτων προς αυτήν δυσμενών επαγγελματικών όρων, συνδεδεμένου όμως με την εργασία ταύτην, ως εκ της εμφανίσεώς του εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής. Επομένως βίαιον συμβάν αποτελεί και η εκτέλεσις της εργασίας υπό συνθήκας εκτάκτους και απροβλέπτους κατά την συνήθη πορείαν των πραγμάτων, εάν αύται επέφερον ασυνήθη του οργανισμού καταπόνησιν και απετέλεσαν πρόσφορον αιτίαν της νόσου και του μετ' αυτής συνδεδεμένου ατυχήματος. Εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως, το δικάσαν Εφετείον εδέχθη εκ των αποδείξεων ότι ο αναιρεσιών εναυτολογήθη ως δεύτερος μάγειρος επί του επί Ελληνικήν σημαίαν Ε/Γ-Ο/Γ πλοίου "Α***", όπερ εξετέλει δρομολόγια εις την γραμμήν Πειραιώς-Κρήτης και ειργάσθη υπό την ιδιότητά του ταύτην εν αυτώ από 19.5.1977 μέχρι 26.11.1977. 1/4τι κατά την 24.11.1977 το εν λόγω πλοίον διέκοψε τα δρομολόγια διά την εκτέλεσιν των συνήθων ετησίων εργασιών συντηρήσεώς του και εις τον αναιρεσιόντα εχορηγήθη άδεια απουσίας. 1/4τι ούτος, απολυθείς κατά την 26.11.1977 λόγω ασθενείας, εισήλθεν αυθημερόν εις την εν Πειραιεί ιδιωτικήν κλινικήν Α., εις ην ενοσηλεύθη μέχρι της 23.12.1977, ως υποστάς πλαγιοπίσιον έμφραγμα του μυοκαρδίου και ελαφράν διόγκωσιν της αριστεράς κοιλίας της καρδιάς, προφανώς προκύψασαν εκ του εμφράγματος. 1/4τι η νόσος αύτη, συνεπεία της οποίας ούτος κατέστη ανίκανος προς άσκησιν του ναυτικού επαγγέλματος, δεν συνδέεται με συνθήκας εργασίας, επί του πλοίου εκτάκτως δυσμενείς, διότι το ανωτέρω πλοίον είναι εκ των τελειοτέρων της ακτοπλοΐας, διαθέτει συγχρόνους εγκαταστάσεις, σύστημα κλιματισμού, η σύνθεσις του πληρώματος ήτο πλήρης, ο αναιρεσιών ειργάζετο εντός των κανονικών ωρών εργασίας και ετηρούντο εν τω πλοίω αι διατάξεις των ισχυόντων κανονισμών ως προς τον αριθμόν των μεταφερομένων επιβατών και οχημάτων. 1/4τι λόγω της μεγάλης διακινήσεως επιβατών εξ αιτίας των τότε βουλευτικών εκλογών το πλοίον εταξίδευε πλήρες, με τον επιτρεπόμενον όμως αριθμόν επιβατών και εξετέλει πυκνότερα δρομολόγια, πάντοτε όμως εντός των συνήθων επιτρεπτών ορίων, ως τούτο συνέβαινε και κατά τας περιόδους ηυξημένης κινήσεως (θερινοί μήνες, Πάσχα, Χριστούγεννα κλπ.). 1/4τι εν όψει των ως άνω συνθηκών εργασίας του αναιρεσιόντος, αίτινες ήσαν κανονικαί, η νόσος αυτού και η εντεύθεν προκληθείσα ανικανότης του προς εργασία δεν είναι αποτέλεσμα βιαίου συμβάντος. Ταύτα δεχθέν το δικάσαν Εφετείον και, μετ' εξαφάνισιν της πρωτοδίκου αποφάσεως, απορρίψαν την ένδικον αγωγήν, διώκουσαν την επιδίκασιν αποζημιώσεως συνεπεία ανικανότητος προς εργασία εξ εργατικού ατυχήματος, εστέρησε την προσβαλλομένην απόφασιν του νομίμου βάσεως, ως μη διαλαβόν εν αυτή: α) επί πόσον χρονικόν διάστημα το ως άνω πλοίον εταξίδευε πλήρες και εξετέλει πυκνότερα δρομολόγια, β) πόσος χρόνος εμεσολάβει μεταξύ αφίξεως του πλοίου εις τον λιμένα και της αναχωρήσεώς του, γ) ποίος ήτο ο αριθμός των μεταφερομένων εκάστοτε επιβατών, και δ) εις τί συνίστατο ειδικώτερον η εργασία του αναιρεσιόντος προ και κατά την περίοδον της ηυξημένης κινήσεως, επί πόσας ώρας ειργάζετο ούτος ημερησίως και επί πόσον χρονικόν διάστημα και εάν εις το μαγειρείον ειργάζοντο έτεροι μάγειροι και βοηθοί, εις τρόπον ώστε να δύναται να κριθή εάν η εργασία παρεσχέθη υπό κανονικάς ή εκτάκτους και απροβλέπτους συνθήκας και ηδύνατο κατά την συνήθη πορείαν των πραγμάτων να θεωρηθή ή μη ως πρόσφορον αίτιον της εκδηλωθείσης νόσου και της εντεύθεν επελθούσης ανικανότητος. 1/4θεν η προσβαλλομένη απόφασις δέον να αναιρεθή κατά το άρθρ. 559 αριθ. 19 Κώδ. Πολ. Δικ. και τον περί τούτου βάσιμον πρώτον λόγον αναίρέσεως, κατά το

σχετικόν αυτού μέρος. Μετά την αναίρεσιν η υπόθεσις, χρήζουσα περαιτέρω διευκρινίσεως, δέον να παραπεμφθή προς εκδίκασις εις το υπό του κανονισμού οριζόμενον Δ Τμήμα, συμφώνως προς το άρθρ. 580 § 3 του Κώδ. Πολ. Δικ. (Αναιρεί την 319/1981 Εφετ. Πειραώς και παραπέμπει εις το Δ. Τμήμα).